

PRENUMERATA

Kurjera warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 8, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZĆDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz.
Nadstawane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmans i Frenclera ulica Senatorska.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114

W dniu jutrzejszym, o godz. 9-ej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Marii Panny Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa.

W kościele archikatedralnym św. Jana, ku czci N. Sakramentu, odprawiona będzie pojutrze, o g. 9-ej zrana, solenna wotywa.

W kościele św. Kazimierza (panien sakramentek) pojutrze odprawione zostanie całodzienne nabożeństwo odpustowe z wystawieniem, kazaniem, niesporami i procesją ku czci N. Sakramentu.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Dwanaście mandatów na 1200, czyli 1%. Oto rezultat, jaki—według stwierdzonych dotychczas urzędowo obliczeń—osiągnął Boulanger z „jeneralnej próby plebiscytu”. Pozostająca reszta kantonów, z których sprawozdań wczoraj w Paryżu jeszcze nie otrzymano, oczywiście nie może już stosunku powyższego w znaczniejszej mierze odmienić. Klęska więc na całej linii jest faktem spełnionym, nie ulegającym żadnej wątpliwości.

Alby jednakże być ścisłym w ocenie zjawiska, należałoby zwrócić uwagę na pytanie, w jakich miarowicie kantonach pod względem barwy politycznej Boulanger kandydował. Jeżeli ubiegał się o wotum w okolicach kraju o czysto republikańskim sposobie myślenia, natenczas osiągnięty sukces poświadcza, iż wiara w cudownego protektora rzeczypospolitej, który odrazu wszystkie jej cierpienia uleczy, niezbyt imponując szerzy się wśród narodu; gdyby zaś—co prawdopodobniejsze—okazało się, iż „komitet partji narodowej”, gwoli wszelkiego bezpieczeństwa, wyszukał dla swego szefa na ów występ próbną okęgę o usposobieniu reakcyjnym, więc życzliwym wszelkiej kampanji przewrotu, otrzymana odpowiedź byłaby jeszcze dotkliwszą, bo oznaczałaby, że nawet wyborcy monarchicznych przekonań nie podzielają opinji swych przewódców, a względnie pretendentów, którzy kokietują Boulangera, jako przyrząd do rozbijania budynku rzeczypospolitej.

Prawdopodobnie dzienniki francuskie przyniosą w ciągu najbliższych dni odnośne wskazówki, wartość ich wszakże będzie już chyba tylko teoretyczną, praktyczne bowiem znaczenie wyborów odrazu

stało się widocznem: bilanżerowska przegrana na całej linii. W upadek „protektora” zapewne nieszczęśliwie łatwo uwierzą; zasłyszemy jeszcze przypomnienia, że nieraz już głoszone go straconym, a przecież wypływał groźniejszym, niż przed klęską; jakoż prawdopodobnie kampanja w imię przystojnego jenerała i teraz nie ustanie raptem, zwłaszcza, jeśli prawdą jest, że w widokach walki przeciw walucie podwójnej amerykański „król srebrny” Mackay wspiera swą kieską sprzymierzeńca, pnałego się do władzy. Pomimo to jednakże nie zdaje się już prawdopodobnem, aby Boulanger powstał silnym nowo. Cały szereg faktów z ostatniego czasu przemawia za tem, że były jenerał postradał ów zagadkowy urok w oczach mas, na którym głównie się opierał; francuzi niezadowoleni, francuzi, wyglądający tegiej głowy i dzielnego serca, gwoli ustalenia domowego ładu, przekonali się, iż tym mężem opatrnościowym nie będzie Boulanger, rozporządzający tylko piękną brodą, miast głowy, i niepohamowaną ambicją pożądań, miast charakteru niepokalanego.

Zdanie to podzielają widocznie i giełdy, które klęskę Boulangera powitały poważną zwyżką kursów.

W sprawie, tak wielokrotnie ostatniemi czasy roztrząsanej w prasie europejskiej, ewentualności opuszczenia Rzymu przez Papieża, ogłasza *Polit. Corresp.* list swego korespondenta rzymskiego, który, jak się zdaje, rzuca trafne oświetlenie na kwestję i sprowadza ją do właściwej miary. Oto są słowa listu:

„Roztrząsanie kwestji wyjazdu Papieża z Rzymu posiada jedynie teoretyczną wartość, albowiem Ojciec św. nawet zdala nie myśli obecnie o tem, aby stolicę swoją opuścić. Ewentualność ta byłaby w Watykanie rozważana na serjo tylko w takim wypadku, gdyby Włochy miały się zawikłać w wojnę europejską. Jeśli atoli tę jedyną ewentualność opuścimy z uwagi, to cała rozprawa o wyjeździe lub pozostaniu Papieża w Rzymie traci wszelki realny grunt pod sobą.

Niemniej przeto w Watykanie z uwagą śledzą i notują głosy prasy europejskiej w tym przedmiocie, ponieważ w fakcie, że prasa ta bez pilnego powodu kwestję dyskutuje, upatrują tu dowód, iż opinja publiczna Europy interesuje się stale nienormalnem

położeniem Papieża. Leon XIII-ty sam każe sobie codziennie przedstawiać wyciągi z gazet, dotyczące kwestji rzymskiej. Niektóre dzienniki mylnie wniósłki wyciągnęły z faktu, że gubernator Sewilli zwrócił się do rady miejskiej z zaleceniem, aby rozważyła możliwość zaofiarowania gościny Papieżowi. Krok ten gubernatora wytłumaczono, jako objaw uprzedzającej gotowości rządu hiszpańskiego względem Papieża. Tymczasem uderza w oczy przedewszystkiem okoliczność, że rząd hiszpański nie miał wcale sposobności do zajmowania się tą sprawą, ponieważ z Watykanu nie otrzymał zapytania. A wszakże kwestja siedziby stolicy apostolskiej ma charakter międzynarodowy, traktowana być musi na drodze dyplomatycznej i tylko odpowiedzialny rząd państwowy, nie zaś władza miejska, decydujące słowo wyrzec tu może.”

Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej zwołuje na dzień 14-ty października r. b. kongres wszystkich państw amerykańskich, którego program zawiera pierwszorzędną doniosłości sprawę. Kongres ów ma postanowić środki, zmierzające do przeszkodzenia mieszanii się Europy w interesa amerykańskie; wprowadzić jednolite miary i wagi oraz jednokową monetę w całej Ameryce; ujednostajnić system celny z równoczesnym przyjęciem wspólnej granicy celnej; nakoniec ustanowić sąd polubowny do rozstrzygania wszelkich sporów między umawiającymi się państwami.

Zapoczątkowana przez Stany Zjednoczone akcja wywarła bardzo poważne wrażenie, zwłaszcza na zachodzie Europy. Jedna z półurzędowych korespondencyj paryskich zwraca uwagę, że powyższy program przymierza ekonomicznego zawiera w sobie zarodek politycznego związku państw pod przewodnictwem Stanów Zjednoczonych. Właściwy cel Unji jest ten, aby przez stworzenie amerykańskiego związku celnego wyprzeć z rynków zaatlantycznych wytwory przemysłu angielskiego i francuskiego, a zdobyć te rynki dla gorszych produktów amerykańskich, szukających dróg zbytu. Gdyby się zamiar ten powiódł, byłby to silny cios dla państw europejskich, niedziw przeto, że z Paryża wychodzą głosy, nawołujące zagrożonych do przeciwdziałania niebezpieczeństwu.

S.

W nowym „Salonie”.

I.

Monachjum 4-go lipca.

Nowe bogi powstają z rokiem każdym, a o starych, poważnych, sytych czci i chwały nikt słowa nie pisnie. W literaturze takie przełomy w modzie i gustach pojawiają się co lat kilkanaście lub parę dziesiątków—w sztuce co rok. Każdy nowy turniej usuwa z widowni trochę imion sławnych, a wydobywa z cieniów parę gwiazd, dotąd zaledwie przez szklą powiększające widzialnych. Jakże niedługo goszczą na malarskich głowach najbujniejsze nawet wieńce z wawrzynu! Strasznie gorączkowym tętnem uderza puls muzy, bo też ona straszliwie szybko podąża naprzód, naprzód...

„Doroczna wystawa”—takie bowiem miano otrzymał ostatecznie na chrzcie świętym nowy „Salon”, potwierdza w znacznej części owo prawo niezmordowanego, bezlitośnego postępu. A stwierdziłaby całkiem, gdyby nie to, że w ciągu roku, jaki upłynął od ostatniego popisu międzynarodowego, „twórczość” zdobyć się przecie nie mogła na rzeczy nowe i prawdziwie wielkie. Pomyśleć jeno: jeszcze osiem miesięcy temu, w szklanym pałacu setna rocznica urodzin Ludwika I-go zgromadziła trzy tysiące z górą dzieł, przysłanych ze wszystkich ognisk artystycznych Europy i Ameryki, a dziś już miałyby się powtórzyć to samo? Impossible...

Zachodziła nawet przez pewien czas obawa, że ściany świecić będą pustkami i członkowie jury spuścili z tonu pierwotnej surowości, otwierając podwoje przybytku dla utworów marnych, byleby honor domu ocalić. Szczęściem, los figla oszczędził i nie napiętnował pierwszego z kolei Salonu spodziewanem *fiasco*.

Nędza jednak, przyjęta w owych dniach trwogi, została. Według wartości dzielono nadsyłane płótna na trzy klasy. Otóż w ostatniej, najniższej, znaleźć można całe tuziny... bohomasów. Sławetny „witz” niemiecki wystąpił tedy w całej swej okazałości, z naśladowaniami Defreggera, „idjotycznymi” uśmiechami parobków dokoła wiejskiej dziewoły, psiakami, kotami, dzieciakami w chatkach i gospodach. Tu wnucełek łaskocze słomką dziadka, tam dziadek zakrywa oczy wnuceczce, owdzie bębny bawią się w chowanego, albo pudel dźwiga w pysku tłomoczek. Zbyteczna chyba dodawać, że przed tego rodzaju malowidłami najliczniej kupią się zachwyeni widzowie!...

A ileż tu głębokich allegoryj! Ile długich, powłóczytych dzieł, unoszących się na skrzydłach w powietrze, błękitne, jak dym z cuchnącej fajki tyrola! Ile tajemniczych postaci z oczami wzniesionymi w niebo, a symbolizujących—co? Albo ja wiem? Alboż ich twórcy wiedzą sami. Najlepiej scharakteryzował ten *genre* artysty pewien rodak nasz, także z drużyny Apellesa:

„Oto niewiasta; wypięta prawym bokiem oznacza mądrość, zgięta w pół oznacza... występek, wydetą przednią częścią swego ciała oznacza macierzyństwo”. Dalibóg, tak jest.

W poezji lub noweli dzieje się tyle prawie plagjatów, ile kieszonkowych kradzieży w wielkich zbitegowiskach. Ale tego nikt nie widzi, bo są zrzęcznie zamaskowane, a często też osłania je życzliwym milczeniem, jak np. u nas, bractwo wzajemnej adoracji. Inaczej na konkursach sztuki. Gdy płótno powieszsz obok płótna, nie pomoże żadna protekcja; plagjat wyjdzie na jaw cały, nagi. Biedny ten Defregger, jakże bezkarnie, owszem, nawet nad wyraz zyskownie, ograbia go Rau w pomysłach, akordach fizjognomij, nawet w kolorycie. Nieszczęśliwy Böcklin, co zrobiono z jego oryginalnych, potężnych, żywiołowych fantazyj. Lada kiej igra jego faunami, potworami morskimi, nimfami, wieczornym ponurym mrokiem, lub światłem czarodziejskiem. Nawet Stuck, nad którym tu podobno się unoszą, bez ceremonji „buchną” ze znakomitego szwajcara scenę tańca, czy też walki włochatych satyrów przed galerją klasycznych dryjad. Jest to zresztą imitacja względnie pomyslna, bo ma jaki taki sens i temperament. Ale czem jedna sobie uwielbienie inny obraz Stucka, przedstawiający anioła stróża wrót raj—to doprawdy zagadka dla wszystkich, wymagających odrobiny dobrego smaku i myśli w temacie tak pretensjonalnym. Sterczy oto na tle światła różnokolorowych, co ma znaczyć: mistycznych, pacholek z ordynaryjną, gminną gębą. Artysta czarnemi jego może oczami chciał wywołać efekt à la Gabriel Max... W prawej, wyciągniętej ręce trzyma miecz ognisty. Miecz sam nieczego; ale *biceps* odłazi od chudego ramienia, jak kawał liny okrętowej, a szata składa się z fartucha, który przystoi może u stołu operacyjnego lub w teatrze anat-

Warszawa u wód.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

W Druskienikach.

D. 23-go lipca.

Niewiele chyba miejscowości leczniczych może się porównać tak cudowną miejscowością, jak Druskieniki.

Położone przy lewym brzegu wspaniałego Niemna, w miejscowości górzystej, otoczone lasami wonnymi, aromatycznymi—czarują, zachwycają przybyłych, najubożniejszych nawet.

Ten Niemen srebrzysty, u nóg naszych płynący; te czarne puszcze na przeciwległym jego brzegu—warte są widzenia.

Wody druskienickie (jodowo-siarczane) ściągają przede wszystkim chorych na paraliż, reumatyzm, skrofuly i t. p.

Choroby piersiowe samem powietrzem druskienickim leczą się chyba można.

Jedną kapitalną wadą posiadają Druskieniki: są bardzo drogie.

Za mały pokaik płacić tu trzeba na sezon po 60 rubli nieraz i więcej, zwłaszcza w drugim sezonie.

To też dla chorych niezamożnych są one stanowczo niedostępne.

Wprawdzie kilkadziesiąt wianien daje się co sezon chorym bezpłatnie, jest to jednak bardzo niewiele w porównaniu z liczbą przebywających tu podczas lata niezamożnych.

Ogólna liczba pacjentów dosięga zwykle 5—6,000 co najmniej, a czasem liczba ta wzrasta nawet do 8,000.

Druskieniki leżą, jak wiadomo, w gubernji i powiecie grodzieńskim.

W braku kolei, komunikacja z Grodnem odbywa się końmi lub wodą.

Do niedawna ten ostatni sposób lokomocji był tu prawie niemożliwy dla braku znośnych statków.

Dopiero przed paru laty jeden z obywateli powiatu grodzieńskiego, p. O'Brien de Lassy, puścił na wody Niemna parostatek bardzo wygodny, „Marję-Antonię”, który kursuje pomiędzy Grodnem a Druskienikami ku wielkiej wygodzie podróżnych.

Przed paru laty w Druskienikach panowały wielkie nieporządki z powodu dziedziczej gospodarki grupy akcjonariuszów, których panowanie zakończyło się niedawno procesem karnym.

Obeenie ład i porządek panuje tu wzorowy.

W r. z. cały zakład kąpielowy został z gruntu odnowiony.

W r. b. zwrócono baczną uwagę na warunki sanitarne Druskienik, na higienę kuchni restauracyjnej i mieszkań tutejszych.

Rozciągnięto też baczny nadzór nad tem, ażeby przez rozmaite roboty ziemne nie były uszkodzone same źródła, o co poprzednio nie dbano wcale.

W tym roku Druskieniki ściągają wyjątkowo dużo chorych.

Pierwszy sezon był mało ożywiony; obecny, będący też już na ukończeniu, ściągają kilka tysięcy chorych i zdrowych, towarzyszących chorem.

Najwięcej przybyłych dostarczyły nam, rzecz prosta, okolice nadniemeńskie i nadwilejskie.

Z Warszawy bawi tu obecnie przeszło 200 osób.

miecznym, ale nigdy u stóp tronu przedwiecznego. Artyzm to dziwnego zaiste nabożeństwa, w którym nie ma raz i wszystko, prócz ładnych barw. W tym samym guście trzymany jest i trzeci utwór Stucka, także symboliczny.

Spieszę zaliczyć do kategorii płodów poronionych obraz prof. Lindenschmidta *Lebens Lust und Last*. Bliżko płotu, pod kwitnącą jabłonią na zielonej murawie, młodzieniec trąca struny mandoliny, a dama z złotynie podrzynaną spódnicą zrywa kwiaty, gdy o parę kroków na prawo, idzie drogą wieśniaczka, i dźwiga na głowie ciężką wiązkę suchych gałęzi, pod którą widocznie ugina się. Obok niej wlecie się pachole, skrzywione, jak gdyby pod wpływem wewnętrznych bólów. Wszystko prawie na tej wielkiej płachcie jest niesmaczne i płytkie. Począwszy od samej „tendencji” zestawienia rozkoszy życia z jego nędzą, co byłoby dobrem w mdłym melodramacie albo bajce z „wypisów”, a kończąc na szablonowym, nieprawdopodobnie mdłym romansie dwojga używających i fatalnym rysunku dziecka. Fama głosi, że płótno ledwie przeszło przez komisję. Nie dziwiłbym się wcale, gdyby tak było. Sędziów bowiem w stosunku do Lindenschmidta nie obowiązuje ani fakt, że jego „Alaryka” sprowadzono, niby dziwo, do Warszawy, ani to, że jest profesorem akademji.

Nikt chyba tyle pracy sobie nie zadał i takiego dowodu umiejętności nie złożył, jak Marr, artysta znany i uznany, w olbrzymim rozmiarze obrazie p. t. „Zakon biczących się”. Jest tu ogromna erudycja i wielkie mnóstwo znakomitych twarzy, motywów, studjów i fragmentów, które, wzięte zoso-

Dwa razy tyle, co najmniej, przybyło z rozmaitych miejscowości Królestwa, przeważnie z gubernji lubelskiej, siedleckiej, łomżyńskiej i suwalskiej, w ogóle, ze wschodnich części Królestwa.

Pobyt w Druskienikach jest dość urozmaicony: mamy tu koncerty, wieczory tańcujące, przejażdżki łódkami po Niemnie i t. p.

Towarzystwa najrozmaitszego nie brak.

Jak jednak trzeba być ostrożnym w wyborze towarzystwa u wód, dowodzi następujący wypadek, który świeżo się tu wydarzył.

Bawili tu do niedawna pp. S., obywatelstwo ziemscy z gubernji suwalskiej.

Zbierało się u nich dość liczne towarzystwo co czwartki, a między innymi wkręcił się tam i zjednął sobie zaufanie gospodarstwa pewien młodzian, M., na pozór bardzo przywoity.

Na parę dni przed wyjazdem pp. S. z Druskienik, zebrało się u nich liczniejsze, niż zwykle, koło znajomych. M., mocno sobie podchmieliwszy, zrobił afront córce gospodarstwa, gdyż publicznie przy kolacji ją pocałował.

Oburzony tym postępkami brat panny, zażądał od M. satysfakcji, a gdy mu ten odmówił, znieważył go czynnie.

Role się zmieniły i oto nazajutrz M. przysłała do młodszego S. dwóch swych „przyjaciół”.

P. S. zanotował sobie ich adresa i wkrótce posłał do nich dwóch swych znajomych dla ułożenia się co do warunków.

Zaledwie jednak ci panowie odeszli, u pp. S. dostrzeżono brak damskiego zegarka, który leżał w bawialnym pokoju, i palta p. S.

„Przyjaciele” p. M. czasu na wizycie nie tracili...

Pp. S. nie chcieli wierzyć, że to oni popełnili tę kradzież; uwierzyli jednak, gdy adresa, udzielone przez nich p. S., okazały się fałszywymi, a sam p. M. znikł gdzieś bez wieści, nie dochodząc wcale satysfakcji.

Nieco dawniej znowu zdemaskowano tutaj pewnego szulera wraz z jego towarzyszką, mniemaną żoną.

„Państwo” ci przybyli do Druskienik jeszcze w połowie pierwszego sezonu.

Wynajęli mieszkanie bardzo porządne a obszerne i urządzali w sobie wieczorki... karciane.

Szotnik i inne szlachetne gierki były tu w użyciu.

Ładna „żoneczka” pana domu dopomagała mu zawsze w „ciągnięciu”.

W ciągu paru tygodni ofiar było dużo. Gospodarstwo zawsze wygrywali. Kto u nich grał, zawsze przegrywał.

Wreszcie pewnego wieczoru (*pardon*—pewnej nocy) ktoś „bystrooki (jakby powiedział ś. p. Homer) dostrzegł różne manipulacje z kartami, złęczne zresztą bardzo i trzymane w stylu „szlachetnym”.

Karty od jegomości odebrano... Były one markowane. Jegomość się wyprasał. Nie pomogło nic.

Sprawę skierowano na drogę sądową.

Sędztwo w toku, a ów jegomość i jego nadobna towarzysza w kozie. *Sic transit...* S—ski.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= Ministerjum dóbr państwa zajmuje się obecnie opracowaniem szczegółowego programu zjazdu producentów lnu, jaki ma się odbyć we wrześniu w Smoleńsku.

bną, zasługiwałyby na oklask i może budziłyby podziw, ale związane w jedno, zostawiają nas całkiem zimnymi. A przecież obraz historyczny zawsze ma dramat w założeniu i efekcie. Są tu wyborne twarze jezuickie z idealną finezją, pyszne głowy mnichów, krwawiących sobie plecy, ekstazyjne wejścia fanatyków, wielka i prawdziwa cięba obnażonych i dobrze wykonanych pleców i piersi, piękny i dobrze licujący z procesją fronton kościoła, świetne szczegóły pochodu, ale sam szal religijny, sama groza świętego żaru, gaszonego własną krwią i znieczulającego na dobrowolną torturę, nie przeszły—intencji artysty. Powtarzam: zaciekawiony przychodzisz, i mimo pochwały malarzów, obojętnym od ram odchodzisz.

Żywo mi jeszcze stoi w pamięci obraz Beniturogo „Widzenie w Colosseum”, który rok temu wisiał na tem samym miejscu. Ten sam rodzaj, takąż krew, brocząca plecy mnichów, ale obok brawury i technicznych błędów, co za straszne, wstrząsające do głębi wrażenie, co za potężny genialny romantyzm średniowiecznego ducha!

Ze znanych mistrzów parady tu między innymi: Defregger, Böcklin, Uhde, Fryc August Kaulbach, Brandt Józef, Oswald Achenbach, Lieberman i wielu, wielu równych. Defreggera „Andreas Hofer”, bohater powstania tyrolskiego (1809), witany z entuzjazmem przez oddział ziomków, niczem zgola nie zastanawia i jest całkiem jałowy. Za to „Oswiadczyny” są doskonałe. W dom upatrzonej dziewczyny wchodzi ojciec jej konkurenta. Sam młodzieniec, przeczuwając ważny akt, kryje się za plecami starego, wstydliwie, nieśmiało, z cudnie głupowatym

= *Petersb. wiad.* donoszą, iż p. ministrowi komunikacyj zostało nadane prawo zatwierdzania bezimiennych stypendjów w szkołach technicznych do wysokości 5,000 rs. kapitału.

= *Praw. wiad.* zamieszcza następujące wyjaśnienie i uzupełnienie, dotyczące przepisów z d. 26-go maja 1876-go r. o wydawaniu premjum za szyny stalowe miejscowej produkcji. Premjum wydawane będzie za te szyny, przyjęte przez inspektora rządowego przed upływem terminów, oznaczonych w przepisach, co do których wyżej wymieniony inspektor wyda odpowiednie świadectwa przed wzmiankowanymi terminami, i które dostawione będą na obstarunek: a) kolei w miarę rocznej potrzeby zgodnie z zatwierdzonym budżetem i b) dla nowobudujących się kolei. Dla stalowni, wniesionych po dacie 26-go maja 1876-go r. termin 12-letni przepisów trwa tylko do 26-go maja 1891-go r.

= *Praw. wiad.* donosi o wydaniu pozwolenia Towarzystwu zagranicznemu pod firmą „Fabryka tkanek i farbiarnia H. F. Kürzel” na prowadzenie dalszej operacji w granicach państwa, a mianowicie w m. Zgierzu w gubernji piotrkowskiej. Przedłożenie koncesji uwarunkowane jest zwykłymi w takim razie przepisami, w końcu zaś mieści się zastrzeżenie, iż koncesja w razie potrzeby może być w każdym czasie bez motywowania powodów cofnięta.

= P. oberpolicmajster zaleca służbie policyjno-lekarskiej dokonywanie częstych rewizyj w składach esencji octowej, oraz poddawanie tego produktu analizie chemicznej, celem zapobieżenia wytwarzania esencji szkodliwej dla zdrowia.

= Na ulicy Grzybowskiej od Granicznej złożono burty marmurowe do nowych chodników, ułożyć się tam mających.

= Wydział budowlany rządu gubernjalnego w dalszym ciągu wydał następujące pozwolenia na nowe budynki i na przeróbki: na ul. Chłodnej nr. 923-ci na dobudowę drugiego piętra frontowego i dwóch nowych oficyn trzypiętrowych; na ul. Szerokiej nr. 400 nowego domu frontowego o dwóch piętrach, z takiemiż dwiema oficynami na pomieszczenie fabryki trykotaży z motorem gazowym; na ul. Ciepłej nr. 1094B na budowę oficyny dwupiętrowej; na ul. Żelaznej nr. 1134 na wzniesienie tokarni z motorem gazowym w dwupiętrowej oficynie, oraz na ul. Chmielnej nr. 1525 na budowę poprzecznej oficyny trzypiętrowej.

= Na wykonanie w r. b. robót brukarskich w drugim i trzecim oddziale inżynierskim Warszawy przeznaczył magistrat 3,000 rs. na naprawę sztachet żelaznych w ogrodzie Saskim wyasygnowano 160 rs.

= W 14-tu szkołach niedzielno-rzemieślniczych wakuje od niedzieli ubiegłej, skutkiem braku lub niestawiennictwa terminatorów, ogółem miejsc: w klasie I-ej 55, w klasie II-ej 53, w klasie III-ej 98 i w klasie IV-ej 7. Prócz tego w dwóch szkołach rzemieślniczych z kursami wieczornymi liczba wolnych miejsc jest następująca: w klasie I-ej 6, w II-ej 30 i w III-ej 75. W szkole, mieszczącej się na Le-

uśmiechem i zakłopotaniem, wypisane m w postawie ruchu nóg i rąk. Zaś rodzina panny, siedząca przy stole, składa się na gamę uczuć, wyrazów twarzy, tak doskonale zastosowanych do wieku, roli, typu jednostki, że z niej wyczytać możesz cały poemat wiejskiej prostoty, wiejskiej etykiety, dziewczęcych chichotów. Nie jest to utwór najświeższy tego wirtuoza w psychologii artystycznej chłopstwa i może właśnie dlatego tak dobry.

Arnolda Böcklina aż oztery płótna są warjacyjami na temat zeszlórocznej gry fal i dawniejszych motywów. Sielanki trytonów, węzów i jaszczurów morskich, *dolce far niente* nereid i nimf, uroczą nimfa w przepysznej gazie niebieskiej, witająca wiosnę nad strumykiem, w pobliżu pyzanych faunów, oto pomysły jedyne w swem rodzaju, po których każdy Böcklina od razu pozna. Przytem, skoro fantazja na to pozwala, malowidła są kolorystycznie i nadzwyczaj wabne dla oka. Napad na zamek, wzniesiony na skale morskiej, a połączony z lądem mostem arkadowym, jest na prawdę posepny i oryginalny, i szkoda tylko, że niebo szafirowe jest nie tylko nad mostem, ale i pod mostem, w dole, gdzie właśnie powinny być fale. Artysta wyraził odległość perspektywy jej „dolnością” i błękit nieba znalazł się na planie drugim, niższym od pierwszego, którym są balwany. Ten człowiek potrafi, rzekłbyś, tylko improwizować, szeroko, niedbale i z czasem wpadnie w maniery.

Dwa dzieła bardzo nierównej wartości wystawił Fr. Uhde, malarz śmiały, oryginalny, umięjący zdobywać się wprawdzie na śmieszność ale i na głębokie uczucie. Wyprowadza on bardzo często postać

sznie w domu pod nr. 80, a utrzymywanej kosztem zgromadzenia rzeźników, wakuje miejsce 20.

— Zatwierdzone zostały kosztorysy kanałów na następujących ulicach, tworzących tak zwany dystrykt ulicy Wierzbowej: ul. Czysta, której kosztorys wynosi 8,595 rs. 99 k., Wierzbowa 14,465 rs. 49 kop., Trębacka 6,445 rs. 54 kop. (część tej ulicy od Krakowskiego Przedmieścia do Nowosensatorskiej wybudowana kosztem prywatnym przed dwoma laty), Nowosensatorska 7,482 rs. 84 kop., Kotzebue 10,505 rs. 42 kop. i Niecała 7,518 rs. 89 kop., czyli razem 55,014 rs. 17 kop. Z powyższych wymienionych ulic Czysta została już skanalizowana, a na ul. Kotzebue roboty ziemne rozpoczęto; reszta ulic będzie jeszcze w r. b. w kanały nowego systemu zaopatrzona.

— Przez plac, należący do właściciela Cohena na ul. Burakowskiej nr. 22, przeprowadzono w r. b. główny kolektor B. Ponieważ okolica ta jest bardzo nisko położona, należało nad kanałem usypać wał, celem zabezpieczenia go przed mrozami. Magistrat wypłacił właścicielowi nieruchomości rs. 200, jako odszkodowanie za poniesione straty wskutek budowy kanału. Niezależnie od tego zarząd kanalizacji postawił wniosek, aby władze miejskie zakupiły terytorjum po nad kanałem od ul. Dzikiej do Esplanadowej i otworzyły ulicę na planie regulacyjnym nazwaną Smutną.

— Właściciele garbarni przy ul. Leszno i Żelaznej, bracia Szlenkerowie zwrócili się do magistratu z prośbą o połączenie ich drewnianego kanału w r. 1866-ym zbudowanego, a mającego ujście w rowie na ul. Przedokopowej z głównym kanałem A wzdłuż ul. Przedokopowej ciągnącym się. Zarząd kanalizacji, któremu polecono wydać opinię w tej kwestji, zauważył, że kanał nie jest regularnie zbudowany, w skutek czego znaleziono znaczne ilości osadzonego w nim szlamu; podług nowych warunków kanalizacyjnych, zbyt gęstej cięczy do kanałów wpuszczanie nie wolno. Wybudowanie zaś nowego kanału od Żelaznej do Przedokopowej kosztowałoby 20,000 rs. Zarząd kanalizacji, chcąc przyjąć w pomoc właścicielom fabryki, zaprojektował połączenie garbarni z wybudowanym już bliżej znajdującym się kanałem na ul. Wolność przez ul. Żelazną od Leszno do Nowolipek, a kosztu budowy tego kanału wyniosłyby tylko 10,500 rs. Jeżeli właściciele zdecydowali się na wniesienie tej sumy do kasy miejskiej, w takim razie zarząd kanalizacji przystąpiłby bezwzględnie do budowy kanału, właściciele zaś fabryki byłiby prawdopodobnie tak długo zwolnieni od opłaty kanalizacyjnej, dopóki magistrat tymczasowo złożonej sumy nie zwrócił.

— Na ogólnym zebraniu członków Towarzystwa kredytowego miasta Warszawy, które odbyło się w dniu 20-ym grudnia r. z., władze Towarzystwa upoważnione zostały do wystąpienia z przedstawieniem do rządu o zatwierdzenie przepisów w przedmiocie udzielania dodatkowych pożyczek na domy skanalizowane, a jednocześnie o wyjednanie ulg dla obywateli, tak w przedmiocie zniesienia przymusu, jak niemniej złagodzenia wymagań, stawianych przez zarząd kanalizacji przy połączeniach pojedynczych

Zbawiciela, zawsze jedną i tą samą głowę, w której jest bardzo wiele niemej powagi i namaszczenia. Za swą „Wieczerną pańską” otrzymał parę tygodni temu w Paryżu medal honorowy. Dwunastu uczniów dał rysy i wygląd rzykownie do przesady może pospolity i niemal podejrzący, czem ściągnął na się szyderstwa, ale zarazem uduchowil je wielką elegją, wielkim, prostaczem uczuciem. Realizm typów raził, głębia i szczerść nastroju pobożnego przejmowały dreszczem. Uhdę lubi aniołkom przypinać... żółte chorągiewki, ażeby tem dosadniej występowała nowoczesność jego religji. Tu, w „Salonie”, Chrystus jest gościem rodziny również prostaczek, w duchu słów ewangelicznych: niechaj dziaćki przyjdą do mnie. Sentymen w jednym z obrazów Uhdego duży, ale główna postać nieco za flegmatyczna.

Mówiąc o tem, co dobre, nie można pominąć świetnych portretów Alberta Kellera. Jest ich trzy, każdy przedstawia damę z „towarzystwa” w całej postaci i naturalnej wielkości, ubraną strojnie, szczerze i bogato. Widziałem oryginał jednej z tych podobizn i znajduję, że trafiony dobrze. Inne także mają swój zdecydowany, pewny wyraz twarzy, ale nie to stanowi ich zaletę artystyczną, lecz niesłychany wdzięk w układzie pozy, rzadka wytworność ubiorów i tonu, w jakim obrazy są trzymane. Pannie te mają cerę niemożliwie piękną i różowo przyjemną, a i sam typ nieprawdopodobnie dystygowany, ale to wszystko świadczy o dużej wytworności pędzla, który też choć maluje szeroko, swobodnie, wymiennie oddaje tiule i koronki, rypsy i atłaski. Bardzo to piękna i niepowszednia ozdoba „Salonu”.

domów z siecią kanałów miejskich. Sprawa kanalizacji poddana była gruntownym badaniom delegacji kanalizacyjnej, w skład której weszli niektórzy członkowie władz Towarzystwa i zaproszeni rzeczoznawcy. Ponieważ proponowane przez tę delegację ulgi dla obywateli w znacznej części na posiedzeniu komitetu kanalizacyjnego przyjęte zostały, przeto występowanie do władz wyższych z oddzielnym przedstawieniem okazało się zbytecznym. Natomiast pozostała do załatwienia niemniej ważna kwestja, tycząca się udzielania pożyczek dodatkowych na domy, których właściciele obowiązującej kanalizacji dopełnili i posesje swe z kawałem miejskim połączyli. Obecnie, jak się dowiadujemy, władze Towarzystwa dnia 22-go lipca r. b. wystąpiły z przedstawieniem do kancelarji do spraw kredytowych przy ministerjum skarbu o zmianę § 108 ustawy Towarzystwa, w myśl uchwały powołanego wyżej ogólnego zebrania, w sposób następujący: „Dyrekcja Towarzystwa kredytowego miasta Warszawy, dla ułatwienia stowarzyszonym możliwości przyłączania pojedynczych nieruchomości do ogólnej sieci kanałów, będzie upoważniona, niezawisłe od udzielonych pożyczek, przyznawać na ten cel pożyczkę nadzwyczajną jednorazową, która wszakże w żadnym razie nie będzie mogła przenosić 1/10 części nominalnej sumy pożyczek Towarzystwa już nieruchomości obciążających. Wysokość tej nadzwyczajnej pożyczki nie powinna przekraczać normy maksymalnej w ustępie 3 § 10 ustawy przewidzianej. Wyplata tej pożyczki nie będzie mogła nastąpić aż po złożeniu należytych dowodów dokonanej już połączenia nieruchomości z ogólną siecią kanałów. Wszystkie formy i warunki przyznania, wypłaty i ubezpieczenia hipotecznego, ustawa zastrzeżone, zastosowane być winny w przedmiocie tej dodatkowej, jednorazowej pożyczki. Pożyczka ta, jako nadzwyczajna, nie będzie przeszkadzała do pozyskania w terminach ustawą określonych pożyczek z odnowienia i z przeszacowania. Termina 5-letnie i 10-letnie udzielania tych pożyczek liczyć się będą od wypłaty ostatniej zwykłej pożyczki, a nie od wypłaty pożyczki wyjątkowo na cel kanalizacji udzielonej.”

— Muzeum przemysłu i rolnictwa zamierza w ciągu jeszcze roku bieżącego urządzić w lokalu swoim wystawę dzieł sztuki nowożytnej i dawnej, ze szczególnem uwzględnieniem sztuki krajowej. Wystawa ma być otwarta w listopadzie i trwać do końca grudnia. W styczniu zaś otwartą zostanie wystawa nasion i roślin gospodarczych, oraz drobnego przemysłu wiejskiego, gospodarstwa nabiałowego i przyrządów, jakimi się posługuje drobny przemysł wiejski.

— Prośby o przyjęcie do warszawskiego gimnazjum żeńskiego składać można w poniedziałki, czwartki i soboty, od godziny 11-ej zrana do 3-ej po południu. Egzamina wstępne zaczną się d. 2-go września.

— Zapis uczennic do czwartego warszawskiego gimnazjum żeńskiego odbywać się będzie we wtorki, czwartki i soboty od dnia 6-go sierpnia do 1-go

Przykro pomyśleć, że dzięki swemu dobremu smakowi wejdzie rychło do żurnalów.

Dyrektor akademji, Fryc August Kaulbach (synowiec słynnego Wilhelma) nie ma szczęścia do niektórych malarzy. Nie przyznają mu nic. Jednak portret jego ojca, choć wyidealizowany, pięknym jest jako głowa szlachetna i pełna poetyckiego patosu. Więcej już podoba się portret pani Munkaczy.

Udały się Kalekreuthowi wielkie portrety: dziecka na kucu, w ogrodzie, i damy zamyślonej nad książką w polu. Są to jednocześnie dobre w kompozycji i tonie obrazy zieleni.

W braku miejsca, zaznaczę resztę celniejszych płócien samymi ich podpisami. A więc stanęli jeszcze do apelu: Benzur z portretem, Hoecker z doskonałą siostrą miłosierdzia, którą nad ranem sen zmorzył u kołyski dziecka, Sanctis z niechróbnym co do koloru i oryginalnym motywem kościelnym, Volz z „Marją” w stylu *moderne*, siedzącą w ogródku z najnowszych czasów. To nadawanie postaciom religijnym scenerji „aktualnej” jest bądźco bądź sztuczka i figlem, ale czasem, jak u Uhdego i Volza, bardzo rzecnym i miłym. Jest też i Favretto ze sceną po niemiecku wesołą, czyli niesmaczną, ale nadzwyczaj miękko malowaną. José Benlaire dał motyw cyrkowo-karczemny, jakich tysiące produkują włosi. Ulubieniec kunsthaendlerów, Chierici, ze swemi przewracającymi się dziećmi zaczyna być nieznośnym.

Przechodzę do natury, do światła pełnego kwiatów i zieleni. U nas w kraju została ona przez fałszywy patos historyczny zdegradowaną na kopci-

września. Wolne miejsca znajdują się we wszystkich klasach, oprócz drugiej.

— Dr. Maksymiljan Warszawski został przez radę miejską zamianowany asystentem przy oddziale chorób wewnętrznych w szpitalu starozakonnym.

— Jenerał-major Palicyn z dniem wczorajszym objął stanowisko prezesa rady zarządzającej kolei warszawsko-wiedeńskiej.

— Radca tajny, senator, Longin Gudowski, dyrektor zarządzający Towarzystwa kredytowego miasta Warszawy, powrócił w sobotę z Ciechocinka do Warszawy.

— Z teatru i muzyki.

* Repertuar teatru Letniego zapowiada na jutro „Przechodnia”, „Odwiedziny” i „Nową Francillon” (debiut pani Czyżkowskiej).

* „Ali-Baba” roztoczy jutro po raz piąty przepech swój na deskach teatru Nowego.

* Artyści dramatu i komedji rozpoczęli dzisiaj próby z „Fernandy” Sardou.

Sztuka ta ukaże się na scenie w połowie przyszłego miesiąca.

* Na repertuar komedjowy teatru Nowego wprowadzony ma być obecnie czteroaktowy obraz sceniczny Klemensa Junoszy, z muzyką Zygmunta Noskowskiego, p. t. „W Tatrach”.

* Prawo debiutowania na scenie warszawskiej otrzymał p. Popławski, artysta teatru poznańskiego.

* Pani Niewiarowska udała się za czterotygodniowym urlopem do Karlsbadu.

— Ze sztuki.

* Do salonu Krywuita nadesłali obrazy: F. Cichocki „Niedole”, J. Brodowski „Potyczkę”, B. Kleczyński „Tatara w drodze” i „Do miasta”, K. Szmurłówna „Studjum” oraz Sztaz dwie terrakoty p. t. „Sen po uczcie” i „Sen po pracy”.

* Wystawa prac Henryka Pillatiego w salonie stowarzyszonych artystów już została otwarta.

* W grudniu r. b. odbędzie się pierwszy specjalny konkurs rzeźbiarski Towarzystwa sztuk pięknych. Deklaracje na udział w wystawie konkursowej będą przyjmowane do dnia 15-go grudnia r. b.

— Nowa kolej.

Polepszające się z dniem każdym widoki rychłego uzyskania koncesji na budowę kolei z Kalisza do Łodzi skłoniły jednego z tutejszych fabrykantów, p. R., do wyjazdu do Berlina, ażeby zachęcić tamtejszych kapitalistów do utworzenia konsorcjum, któreby podjęło budowę kolei bez gwarancji rządowej.

Jak wiadomo, zabiegi, czynione około uzyskania koncesji na tę kolej, trwają już lat kilka.

Świeżo przez obecnego gubernatora kaliskiego wniesione przedstawienie, iż handel i przemysł gubernacji upada z dniem każdym, tak, że w przyszłości Kalisz liczyć może wyłącznie na fabryki, dla których kolej jest niezbędna, poruszyło sprawę nanowo i wpłynęło zapewne na pomyślniejszy jej obrót.

Jeżeli więc uda się fabrykantowi konsorcjum takie za granicą zorganizować i jeżeli koncesja wydana zostanie, kraj nasz posiędzie jeszcze jedną linję

szka. Na zachodzie jednak czują i wiedzą, że jeśli co jest wiecznie nowem i wiecznie pięknem, a dla artysty zawsze pełnem kuszących trudności, to pojąż. Bez przesady, panuje on w „Salonie” niepodzielnie.

Jeżeli w innych rodzajach malarstwa prawda jest tylko krzykliwym hasłem, które najczęściej jednak daje się zagłuszyć wymaganiami malowniczości w kompozycji i koloryce, to w krajobrazach ona rzeczywiście króluje. Tu wybór tematu prawie żadnej nie odgrywa roli. Szereg drzew nad rzeczułką, droga wiejska, widok fal morskich bez okrętów i brzegów, parę zagonów kapusty, pola ziemi świeżo z oranej, wszystko to jednakowo dobre, byleby uderzało i przekonywało prawdą. Całe tuziny płócien stwierdzają ten ważny, choć może dla swej beztraski o treść przejściowy prąd. Prof. Loeffitz znakomicie oddał parę głów niebieskiej kapusty, ktoś inny pole zasiane hjaeyntami, gdzie niema nic, prócz ślicznej gry niebieskiego i fioletowego tonu. Meifreandar widok otwartego morza. A już w zdumienie wprawiał znawców krajobraz Reiningera, z Sztutgardu, o którym dotąd nikt nie słyszał. Jest to arcydzieło prostoty i prawdy kolorystycznej, ale tem wyższe od innych popisów, że zawiera dużo poezji. Dwoje ludzi, snąc mąż i żona, pracuje w polu nad rowem, którego druga strona jest wznieścioną, tworzy pagórek, i, resztę świata zasłaniając, ukazuje tylko szare, lekko świetlane, jak w niepewną pogodę niebo. Oto wszystko. Reininger jest wielką niespodzianką i nowo odkrytą gwiazdą.

Cezary Jellenta.

kolejową, ale eksploatowaną przez sąsiadów naszych z nad Sprei.

= Dla numizmatyków.

Znany w kołach tutejszych archeologów p. Kostrzębski ukończył podjęty przed kilkoma laty „Skorowidz ilustrowany monet polskich”.

Skorowidz zawiera cenne dla zbieraczy monet wskazówki: wartość i skalę rzadkości danego egzemplarza, opis monet najrzadszych ze wskazaniem zbiorów, w których się znajdują i t. d.

Nakładem cennej tej pracy podejmuje się jeden z wydawców zagranicznych.

= Metoda poglądowna.

W jednym z najruchliwszych punktów miasta ktoś z handlujących ustawił na ulicy szafkę z materiałami do poglądownego wykładu nauk przyrodniczych.

W szafce mieszczą się wypchane okazy ptaków, zbiorów jaj ptasich, rozmaite egzemplarze owadów nasładowane gałęzie i liście roślin i t. p.

Małoletni przechodnie z ciekawością przyglądają się tej zaimprovizowanej wystawie.

= Równouprawnienie.

Kwestję równouprawnienia kobiet, przynajmniej na polu celnych strzałów, rozstrzygnęły cztery panie, uczęszczające do strzelnicy, w której obecnie odbywają się konkursy.

W dniu wczorajszym dwie panie G. oraz T. i S. w godzinach rannych wystrzeliły 7 seryj pistoletowych oraz 1 sztucerową.

Zdaniem znawców, suma strzałów była bardzo dobrą i kwalifikowałyby się do konkursu, gdyby „nieśmiałe panie” chciały stanąć do ogólnego konkursu.

Panie te posługują się własną bronią.

= Żegluga.

Obficie padające deszcze nie pozostały bez wpływu na niezwykle niski poziom Wisły.

Donoszą nam z Zawichosta o szybkim przyborze, wynoszącym kilka stóp.

Pod Warszawą przybór jest powolny i w ciągu ubiegłych dwóch dni wyniósł zaledwie 4 cale.

Dziś wodomiar wskazywał 1 stopę i 5 cali.

Woda z przyboru w górze Wisły spodziewana jest dopiero za dni kilka.

Ruch spławny dosyć ożywiony wskutek kilko-caloowego podniesienia się wody w dole Wisły.

Przybyło do Warszawy kilka gabarów żelaznych z Gdańska z różnymi towarami, przeważnie z żywicą, dla tutejszych kupców.

Woda w Wiśle coraz staje się zimniejsza.

Dzisiaj termometr R. wskazywał 14½ stopnie.

Szeregi kąpielowiczów znacznie się przerzedzili.

= Ocaleni.

Z końcem zeszłego tygodnia, w dziedzińcu hotelu Europejskiego, na drabinie, zawieszanej na sznurach na wysokości trzeciego piętra, pracowali przy odnawianiu gmachu dwaj mularze.

Nagle jeden sznur urywa się i drabina uwiła na drugim sznurze w postawie poziomej.

Jeden z mularzy zdołał szczęśliwie uchwycić za linę i w tej niewygodnej pozycji przebył kilka minut, zanim został wciągnięty przez okno do wnętrza domu; drugi zaś, chwyciwszy za szczebel drabiny, spadł z nią do 1-go piętra i z tej wysokości upadł na bruk tak szczęśliwie, że o własnych siłach podniósł się i po krótkim wypoczynku dalej pracował.

Wypadek ten, jakkolwiek nie pociągnął za sobą większego nieszczęścia, powinien być przestrożą dla prowadzących budowę i dozorców, ażeby sprawdziła wytrzymałość sznurów przed użyciem ich do zawieszania drabin.

= Kradzieże.

Z mieszkania Michała Kasiusa przy ulicy Zielnej pod nrem 9-ym skradziono srebro stołowe wartości kilkudziesięciu rubli.—Z wozowni Franciszka Krajewskiego przy ulicy Pańskiej pod nrem 79-ym, nocy wczorajszej skradziono 2 fartuchy skórzane, brzozy od chomąt, różną garderobę stangreta i woreczek z gotówką 53 rs.

= Na poczekaniu.

Wczoraj wieczorem z pastwiska przez ulicę Petersburską na Pradze pędzono krowy.

Jedną z nich, będącą własnością oficjalisty kolejowego, jakiś złodziej zdołał odłączyć od stada i uprowadzić, nie będąc zauważonym przez pastuszkę.

Wartość krowy wynosi 200 rs.

= W wizycie.

Kazimierę Chrzanoską, zamieszkałą przy ulicy Siennej pod nrem 18-ym, odwiedził robotnik, Andrzej Szymański.

Na wizycie tej S. zdołał niepostrzeżenie zabrać leżącą na komodzie portmonetkę z kilkudziesięcioma rublami.

= W łaźni.

Niejednokrotnie donosiliśmy o okradaniu gości kąpielowych.

Wczoraj znów ofiarą okradzenia padł w łaźni na Rybakach pod nrem 4-ym G. Wasiliew, któremu skradziono całkowitą garderobę, zegarek i gotówką kilkanaście rubli.

Podjęcie pada na służbę miejscową.

= W bóje ze złodziejami.

Przy zbiegu ulic Dobrej i Bednarskiej znani złodzieje: Anto-

ni Szubiak, Michał Maude i Leon Daszewski napadli na Stanisława Kalińskiego i poranili go nożem.

Kaliński leży się w domu, Daszewskiego aresztowano, Szubiak zaś i Maude zbiegli.

= Pobicie.

Zarząd szpitala Dzieciątka Jezus zawiadomił kancelarję cyrkułu IX-go, iż przywieziony na kurację z pod nru 15-go przy ul. Wspólnej Mateusz Klimowicz miał przebitą brzuch, a według własnego zeznania, był napadnięty przez niewiadome osoby.

Stan chorego jest groźny.

= Pobicie dziecka.

Urzędnik Towarzystwa kredytowego ziemskiego, p. Henryk Jordan, zawiadomił cyrkuł nowoswiecki, iż służąca, Juljanna Wasinińska, wraz z robotnikami drukarni: Józefem Bożyńskim i Wincentym Kamińskim znęcali się nad jego sześciolatnim synem, Tadeuszem, i ciężko go pobili.

Stan zdrowia dziecka jest groźny.

Sprawę odesłano do sądziego śledczego 7-go oddziału.

= Nieostrożna jazda.

Na placu Zamkowym powożący wozem Manus Finkelsztejn najechał na Katarzynę Monzykową i obalił ją na bruk.

Woznica bryczki prywatnej, Józef Lębski, najechał na Nowym-Swiecie na stojkowego Mirona Bochińczuka.

Przy zbiegu ulic Marszałkowskiej i Chmielnej woznica przejechał i pokaleczył niezanego z nazwiska żebraka i pomimo pogoni zdołał umknąć.

= Oberwanie się gżemu.

Na ulicy Twardej u domu nr 22, z przyczyny deszczu oberwał się wielki kawał gżemu, który uderzył przechodzącego Markusa Binentalę.

B. poniósł dotkliwe stłuczenie ramienia.

= Przy pracy.

W fabryce posadzek i wyrobów stolarskich przy ulicy Czerniakowskiej pod nrem 79-ym, wyrobnikowi Janowi Kmiołkowi maszyna obcięła cztery palce u ręki.

Odwieziono go do szpitala Dzieciątka Jezus.

= Upadek z dachu.

Przy ulicy Mokotowskiej pod nrem 57-ym, czeladnik rzeźniczy, Michał Sapieha spadł z dachu i poranił sobie głowę.

Chory leży się w domu.

= Nagła śmierć.

Żebrak, Jankiel Mandentrost, liczący lat 43, zmarł nagle w korytarzu synagogi na Piłomackiem.

Zmarły w przeddzień został wykreślony z listy chorych szpitala starozakanych.

NEKROLOGJA.

† S. p. Stanisław Oraczewski,

inżynier gubernjalny płocki,

opatrzony św. sakramentami, przeżywszy lat 61, po długich cierpieniach zasnął w Bogu dnia 26-go lipca 1889 r. Wyprawienie zwłok z dworca kolei warszawsko-wiedeńskiej nastąpi w dniu 1-ym sierpnia, to jest we czwartek, o godzinie 5-iej po południu na ementarz powązkowski. Strośkanażona i synowie zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.

Oddzielne zaproszenia rozsyłane nie będą. —2954—

† S. p. Alfonsa z Strzeszewskich TAŃSKA,

emerytka, opatrzona św. sakramentami, po długich cierpieniach zasnęła w Bogu dnia 29-go lipca r. b., przeżywszy lat 72. W głębokim smutku pozostali: syn i córki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do kościoła W.W. Świętych na Grzybowie dnia 31-go b. m., to jest we środę, o godzinie 11-iej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 5-iej po południu, na ementarz powązkowski. —2547—

† Jutro, to jest we środę dnia 31-go b. m., jako w drugą bolesną rocznicę śmierci zgasłego w Marjenbądzie ś. p.

Henryka Karwowskiego,

b. starszego referenta kancelarji warszawskiego jenerał-gubernatora, radey stanu, kawalera orderów, odprawionem będzie za spokój jego duszy w kościele św. Józefa Oblubieńca N. M. P. na Krakowskim-Przedmieściu (obok skweru), o godzinie 10-iej zrana nabożeństwo żałobne, na które pozostała wdowa z rodziną zaprasza uprzejmie krewnych, przyjaciół, kolegów i znajomych zmarłego. —2545—

† Dnia 31-go lipca r. b., to jest we środę, jako w dniu imienia ś. p. Ignacego Anderszewskiego, odbędzie się żałobne nabożeństwo o godzinie 8-iej i pół zrana, w kościele Opieki św. Józefa (pp. wiztek) na Krakowskim-Przedmieściu, na które pozostałe dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2548—

† Za duszę ś. p. Władysława Muszewskiego,

odbędzie się nabożeństwo dnia 1-go sierpnia r. b., to jest we czwartek, o godzinie 10-iej zrana, w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przy ulicy Miodowej, na które pozostała córka wraz z familją zaprasza. —2550—

† W dniu 1-ym sierpnia r. b., jako w rocznicę śmierci

ś. p. Marji Łapczyńskiej,

odbędzie się wotywa święta w kościele powązkowskim, o godzinie 9-iej i pół zrana, poczem nastąpi poświęcenie grobu, na które zaprasza brat. —955—

Dnia 25-go b. m. zmarł w Kaltenleutgeben pod Wiedniem, po długich i ciężkich cierpieniach

b. p. Zygmunt Stern,

przeżywszy lat 59.

Zwłoki pochowane zostaną we Wrocławiu w grobie familijnym. O bolesnej tej stracie rodzeństwo zawiadamia krewnych i przyjaciół zmarłego. —953—

† We czwartek, to jest dnia 1-go sierpnia, jako w siedemnastą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Marji z Rasińskich Dżarzewskiej, odprawiać się będzie żałobne nabożeństwo

w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 10-iej zrana, na które w ciężkim smutku pozostała córka zaprasza życzliwych. —2533—

Z Petersburga.

Odesa, jak się okazuje, liczy w swych murach poważną liczbę milionerów. Korespondent *Grażdania* przytacza właśnie nazwiska tych nababów, z których olbrzymi procent należy do elementów obcych. Na czele milionerów odeskich stoi Ralli (grek), którego fortuna wynosi okragle 28 milionów rubli, dalej idą: Radokonaki (grek) 8 milj. rs., Anatra (włoch) 8 milj. rs., Marazli (grek) 6 milj. rs., Aszkinazi (izraelita) 6 milj. rs., Efrusi (izraelita) 4 milj. rs., Rafałowicz (prawosławny) 4 milj. rs., Mass (kurlandczyk) 4 milj. rs., Brodska (izraelitka) 4 milj. rs., Szmul Brodski (izraelita) 2 milj. rs. Co się zaś tyczy fortun, liczących milion rubli, takich w Odesie jest, według zapewnienia korespondenta, bardzo wiele. Pomiędzy innymi, wszyscy prawie członkowie rady miejskiej są takimi milionerami.

Rozpoczęta od pewnego czasu wojna o totalizatora prowadzona jest obecnie z wielkim ożywieniem w dziennikach ruskich. Plac boju ogranicza się dotąd przeważnie na Moskwie, z kąd wypadł pierwszy gros, wymierzony przeciw grze w totalizatora. Niedawno wystąpił tam ks. Oboleński może nie tyle w obronie samej gry na wyścigach, ile w zamiarze zgromienia tej partji, która pragnąc ograniczyć zakłady, proponowała zmniejszenie dni wyścigowych i liczby wyścigów w jednym dniu. Zresztą utrzymywał on, że dochód, jaki przynosi totalizator towarzystwom wyścigowym, jest koniecznym dla rozwoju tych towarzystw. Jednocześnie ks. Oboleński mówił obszernie o pożytku hodowli koni wyścigowych, o ulepszeniu ras i t. p. usługach, jakie oddają każdemu krajowi należycie zorganizowane wyścigi konne i towarzystwa wyścigowe. Koniec końców, wywody te, przyłączone do walki o totalizatora, nie tylko wyglądały na taką obronę, lecz były ostatecznie jego obroną.

Z kolei winniśmy zaznaczyć głos z partji przeciwniej, jaki odezwał się w szpaltach *Mosk. wiedz.* Autor owego artykułu udowadnia mianowicie, że totalizator, jakkolwiek przynosi zyski materialne towarzystwom wyścigowym, jednakże nawet ze stanowiska sportu przynosi szkodę racjonalnemu rozwojowi hodowli koni i ulepszeniu ras. Postępujemy dowodów autora artykułu: „Totalizator, aby zgromadzić jaknajwięcej pieniędzy, wymaga mnóstwa wyścigów z możliwie największą liczbą ścigających się koni; w większości takich wyścigów nagrody są nieznaczne, aby zaś ścigać mimo to liczniejszych konkurentów, skracają się dystansy biegu do tego stopnia, że wyścig przestaje już być próbą konia. Aby się przekonać o tem, dość jest np. przejrzeć programy wyścigów moskiewskich. Tylko bardzo rzadko spotkamy wyścig trzywiorstowy, reszta zaś są to wyścigi na wiorstę, półtory, dwie wiorsty. Zanim wprowadzono totalizatora było zupełnie odwrotnie; wówczas, oprócz wyścigu dla dwulatków, nie było ani jednego dystansu mniejszego, niż dwie wiorsty. Wówczas też można było uważać wyścigi za rzeczywiste próby przymiotów konia, a teraz większa część wyścigów jest tylko pretekstem do gry w totalizatora i żadnej usługi hodowli koni nie oddaje. Masa koni, które dziś biorą udział w wyścigach na krótki dystans, dawniej musiałaby pozostać w stajni, gdyż nie miałyby żadnych widoków wygranej. A teraz te konie, pomimo niewielkich ich przymiotów, wygrywają rocznie po kilka nagród, dzięki w dodatku różnym nagrodom „zachęty”, „pocięchy” i niezmiernemu powiększeniu *hardicapów*. Po pewnym czasie takie konie urastają na znakomitości *turfu* i przechodzą do zakładów reproductorskich. Łatwo sobie wyobrazić, jakie mogą mieć one potomstwo. Jeżeli ten systemat potrwa dłużej — kończy wreszcie autor artykułu w *Mosk. wiedz.* — to po kilku pokoleniach wyrządzi niemalą szkodę hodowli koni czystej krwi, a wszystko to będzie dzięki totalizatorowi — choć pośrednio.”

Tak więc nawet z obozu samych hodowców, bo takim jest podobno, według zapewnienia gazety moskiewskiej, autor artykułu, rozległ się głos przeciw totalizatorowi. Ciekawa rzecz, jaki ostateczny rezultat przyniesie ta walka na papierze?

Wesele w Londynie.

Dnia 27-go b. m. najstarsza córka księcia Walji, księżniczka Ludwika, stanęła przed ołtarzem z wybrany serca swego, lordem Fife, wyniesionym przy tej okazji do godności księżęcej.

Nie pierwszy to raz w Anglii zawarty zostaje związek małżeński między dziećciem domu panującego, a poddanym. Przed 18-tu laty inna księż-

żniczka Luwika, ciotka dzisiejszej księżnej Fife, oddała rękę markizowi of Lorne, a królowa Wiktorja zarówno wówczas córce, jak obecnie wnuczce bez trudu udzieliła zezwolenia i błogosławieństwa, powodując się wyłącznie szlacheckimi względami na prawa dziewięczonego serca.

Królowa sama żyła w związku, który niemcy tak trafnie nazywają „bürgerlich-glückliche Ehe” i dlatego może pragnie niewieściemu potomstwu rodziny królewskiej zapewnić przedewszystkiem szczęście małżeńskie na podstawach wzajemnej miłości i szacunku oparte. Dlatego zezwała chętnie na związek, które same przez się nie mają nic z polityką wspólnego, a które w obliczu uprzedzeń stanowych, zwłaszcza na kontynencie, noszą charakter sensacyjnych osobliwości.

Anglicy są z tych zasad królowej wielce zadowoleni, poczęści dumni, a kojarzenie się domu panującego z rodzinami obywatelskimi uważają za pewien rodzaj zaślubin między dynastją a narodem.

Księżniczka, którą pobudki miłości sprowadzają z wyżyn królewskich do domu nierównego stanem małżonka, sprawia zawsze wrażenie, owiane poezją życia. Lecz na tym świecie poezja wogóle jest coraz rzadszym zjawiskiem, które mrozą podmuchy zimnej rzeczywistości.

Więc i terazniejsze wesele londyńskie spotkało się z taką prozą w postaci rozpraw izby gmin nad powiększeniem dotacji księcia Walji a ojca nowozaślubionej, która to kwestja weszła na porządek dzienny właśnie z okoliczności jej zamęścia. Tu niema już mowy o uczuciach, o prawach serca, ani nawet o względach gentlemańskiej kurtoazji. Cyfry i tylko cyfry, jak przystało na ludzi rachunkowych, na dobrych kupców, jakimi Anglicy zawsze są w pierwszym rzędzie.

Jakkolwiek w ogólności przywiązani do swej monarchicznej formy rządu, nie chcą wszakże Anglicy, by ona ich zadroga kosztowała. To też królowa najbogatszego państwa w świecie, którego posiadłości rozciągają się po wszystkich częściach ziemi, posiada listę cywilną, wśród wszystkich panujących stosunkowo najniższą. Ile razy przeto w rodzinie królewskiej zdarza się uroczystość zaślubin, królów z jej członków lub dojście do pełnoletności, królowa występuje do parlamentu z prośbą o specjalną dotację. Tym razem chodzi o podwyższenie pensji księcia Walji o 36,000 funtów w celu uposażenia wydanej za żonę córki, suma ta jednakże wydała się partji radykalnej zawysoką.

Deputowani Morley i Labouchere wystąpili tedy w imię wnioskami przeciwnymi. Pierwszy żądał, aby parlament zezwolił na powiększenie apanaży księcia Walji o proponowaną sumę, lecz pod warunkiem stanowczego przyrzeczenia, że jest to ostatnie tego rodzaju wymaganie; drugi wnosil bezwarunkową odmowę, na zasadzie, że książę ma dosyć na to, aby zabezpieczyć byt swoim dzieciom. Ostatni ten wniosek naturalnie izba odrzuciła, miał jednakże za sobą 161 głosów; natomiast Morley ma niejakie szanse pozyskania większości dla swej „poprawki”.

W każdym innym kraju podobny targ uważany byłby za niełojalny, nawet niepatryjotyczny. Anglja wszelako posiada na tym punkcie odmienne formy. Wysokość kosztów utrzymania domu panującego określa się tam każdorazowo umową między koroną a parlamentem, która jest w pojęciach miejscowych rodzajem zwyczajnego kontraktu, a ten dotrzymać winny obydwie strony.

Dla całości obrazu namienić jeszcze należy, iż apanaże dla członków domu królewskiego czynią obecnie ogółem 152,200 funtów, podczas gdy w chwili wstąpienia na tron królowej Wiktorji wynosiły 277,000.

Telegramy Kurjera Warszawskiego.

Wiedeń 30-go lipca. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Z okoliczności przemowy, jaką książę rejent bawarski wypowiedział w Monachjum na zjeździe towarzyszt gimnastycznych do austriackich towarzysztów (Turnbrueder), tutejsze organa niemiecko-liberalne snują obszerny wywody o niemieckim posłannictwie Austrii.

Wiedeń 30-go lipca. (Tel. Agencji półn.) — Książę Mikołaj Czarnogórski z następcą tronu, oraz księżniczkami: Milicją i Anastazją, wyjechał ztąd do Petersburga.

Wiedeń 30-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.) — Hr. Bombelles, niegdyś marszałek dworu arcyksięcia Rudolfa, umarł wczoraj w wieku lat 57.

Kraków 30-go lipca. (Tel. pryw. K. W.) — W głośnym procesie agentów emigracyjnych w Wadowicach doręczony został obwinionym akt oskar-

żenia. Ojmuje on 50 arkuszy ścisłego druku in folio i powołuje na ławę oskarżonych ogółem 66 osób. Głównych oskarżonych jest sześciu: Jakób Klausner, Szymon Herz, Juljusz Löwenberg, Artur Landau, Abraham Landerer i Juljusz Neumann, jako główni ajenci i handlarze; dalej Marceli Iwanicki oraz Leon Srokowski, urzędnicy komory w Oświęcimiu, Adam Kostecki nadstrażnik, 12-tu konduktorów kolei państwowych, wreszcie 45-ciu już to w charakterze handlarzy, pomocników agentów i wyzyskiwaczy z ramienia ajencji, już też prowadzących interes na własną rękę. Prokuratorja zarzuca oskarżonym oszustwo, wyzyskiwanie podstępnie prowadzone na olbrzymią skalę, gwałt publiczny na wolności osobistej emigrantów dokonywany, namawianie żołnierzy, rekrutów i urlopników do opuszczenia szeregów armji, ułatwianie im ucieczki a utrudnianie władzom ich schwytanie, nadużywanie władzy urzędowej u urzędników i przekupstwo, bezprawne przyjmowanie charakteru urzędowego starosty przez Löwenberga, uwodzenie urzędników i służby rządowej i kolejowej do nadużycia władzy urzędowej, wreszcie zbrodnię dawania pomocy zbrodniarzom, podlegające §§ 203 i 34 ustawy karnej. Rozprawa odbędzie się w październiku przed sądem przysięgłych. Prokuratorja wzywa 377 świadków, nadto czytanych będzie 439 protokołów świadków ze śledztwa, oraz kilkaset sztuk aktów i dokumentów do sprawy się odnoszących. Oskarżenie wnosić będzie dr. Henryk Feuermann, towarzysz prokuratora w Wadowicach. Ze względu, iż budynek sądowy w Wadowicach nie pomieściłby świadków, oskarżonych i publiczności, z polecenia ministerjum sprawiedliwości rozpoczęto budowę olbrzymiej szopy, w której proces toczyć się będzie. Procesem w pierwszym rzędzie interesuje się ministerjum wojny, gdyż, wedle wykazów komend korpusu w Krakowie, Lwowie i Koszycach, brakuje armji około 6,000 ludzi z rezerwy zapasowej i landwery, wywiezionych do Ameryki. W okresie od maja 1887 roku do lipca 1888-go ajencje oświęcimskie wyprawiły z Galicji ogółem 12,406 osób, a opłata od nich ściągnięta i wysłana do Hamburga, nie licząc prowizji, wyniosła wedle wykazu urzędu pocztowego w Oświęcimiu kwotę 622,774 zlr. Löwenberga bronić będzie prof. dr. Rozenblatt, Herza adwokat Korn z Wadowic.

Berlin 30-go lipca. (Tel. pr. K. War.) — Prasa tutejsza wyzyskuje do niemożliwie naciągniętych wniosków przemówienia księcia reagenta bawarskiego do austriackich stowarzyszeń gimnastycznych, biorących udział w zjeździe niemieckich „Turnvereinów” w Monachjum. Mowa księcia, tchnąca „niemiecko-liberalnym” duchem, miała wyrażać przekonanie, że Austrija musi pozostać państwem niemieckim.

Berlin 30-go lipca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Kreuz Ztg. dowiaduje się, że kanclerz państwa, w skutek starań handlujących bydłem, zezwolił na przywóz trzody chlewnej przez Sosnowiec.

Monachjum 30-go lipca. (Tel. pryw. K. W.) — W zjeździe katolickow Palatynatu uczestniczyło 8,000 osób. Zgromadzenie uchwaliło rezolucję, pomagającą się przywrócenia świeckiej władzy Papieża.

Paryż 30-go lipca. (Telegr. Agencji półn.) — Podczas wyborów niedzielnych nacisk ze strony organów administracji był nadzwyczajny. Przygotowano rozległe środki wojskowe. Podczas rewizji w biurze redakcji La Presse zabrano listy, adresowane do Londynu.

Paryż 30-go lipca. (Telegr. Agencji półn.) — Wiadomy wynik wyborów w 1,257-miu kantonach. W Angonleme wybrany Derouled większością 2,000 sów. Zachowawcy zdobyli 12 miejsc.

Rzym 30-go lipca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Osservatore Romano ogłasza artykuł o zachowaniu się rządu włoskiego wobec Papieża. Stolica Apostolska — pisze Osservatore — jest formalnie obłożona przez policję włoską. Łańcuch policjantów otacza Watykan. Za każdą kolumną galerji Berniniego na placu św. Piotra kryją się ajenci podglądający; każdy, kto wychodzi z Watykanu, jest szpiegowany.

każdy powóz pilnie obserwowany. Oto ma być swoboda Papieża!

Londyn 30-go lipca. (Tel. Agencji półn.) — Izba gmin 335 głosami przeciw 134 przyjęła wniosek rządu o powiększenie dotacji księcia Walji. Poprawkę Morleya odrzucono.

Londyn 30-go lipca. (Tel. pr. Kur. War.) — Członek parlamentu Tanner w Tipperary skazany został za czynny napad na inspektora policji Stephensa, dokonany w maju, na 1 miesiąc, a za obrażenie rządu na 3 miesiące więzienia.

Berlin 30-go lipca, g. 2. m. 30 (T. p. K. W.) — Ruble w gotówce **211 90** (wczoraj 211.50) Ruble na dostawę **209 75** (wczoraj 211.75)

GIEŁDA.

Warszawa, 30-go lipca.

Berlin telegrafował nam dziś szacowania 212 na koniec tego miesiąca i 209.25 na koniec sierpnia r. b., odpowiadające kursom 47.17½ i 47.77½ bez kosztów, zaznaczając bezzmiennie mocną tendencję giełdy tamtejszej. Petersburg taksował Londyn po 9.70 z odbiorem natychmiastowym i 9.78 z terminem trzymiesięcznym. U nas przeważała dziś dążność zniżkowa, gdyż przy małym pokupie poważni oddawcy stanęli w rzędzie sprzedających. Skutkiem tego mieliśmy dziś różnicę pomiędzy początkowym kursem wpłaty w Berlinie 47.67½ (równia 209.80 bez kosztów) i końcowym 47.85 (t. j. 209 m. za 100 rs.), 12½ kop., a przy porównaniu wczorajszego końcowego kursu 30 kop. na korzyść rubli. W dostawach nie robiono dziś nic wcale.

W walutach obcych ruch średni. Długi Berlin kupowano po 47.75. Berlinem krótkim obracano po 47.67½, 47.65, 47.62½, 47.60 i 47.55, przeważnie jednak po 47.65, 47.62½ i 47.60, żądając 47.80. Londyn krótki w żądaniu po 9.72, bez nabywców. Paryż krótki ofiarowano po 38.90, brano po 38.80, 38.72½ i 38.70. Wiedeń krótki sprzedawano po 80.85, przy zafiarowaniu po 81.05.

W papierach obrotu średnie, przy cokolwiek słabszej dążności. Listy likwidacyjne ofiarowano po 88.70 i 88.30, według wielkości odcinków, zabrano kilka tysięcy w sztukach po rs. 1,000, po 88.50, kilka tysięcy w pięciostkach po 88.30 i 88.35. Pożyczek wschodnich II em. nabyto kilka tysięcy po 99, przy chęci otrzymania 99.25 za wszystkie trzy emisje. Sprzedano parę premjówek ruskich I em. po 264.50. Nową pożyczkę 4% chciano zbyć po 83.50; oddano kilka tysięcy po 83.25 i 83.10.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych zniżkowe, lecz wyczekujące.

W. O. Okowita. Wiadro od 8.35¹ — 8.38¹, garniec od 2.72 do 2.73. Usposobienie spokojne.

Letni Cyrk Francuski Houcke i Gaberel

Dziś występ sławnych herculesów 3-ch braci Rasso, występ japończyka O'Torra, epizody z wojny francuskiej w Atryce, pantomina — a także występ wszystkich artystów. 944r

— Dr **Jawdyński** przeniósł mieszkanie Elekoralna 4. 905r

— Dentysta F. Arendt przeprowadził się na ulicę **Królewską Nr 9**, dom Dr. Rosenzweiga. 2368

Urząd Starszych ZGROMADZENIA PIWOWARÓW

ogłasza niniejszem, że półroczna sesja majstrów piwowarskich, odbędzie się w sali magistratu dnia 24 lipca (5 sierpnia) r. b., o godz. 6 po poł. 942r

Fabryka piór strusich 2478

F. G L I W I C, przeniesioną została z Tłomackiego na Niecałą nr 8.

KAPIELE DJANA

Chmielna 13,

otwarte codziennie. 2437

— Właściciel magazynu ubiorów męskich **Jan Majewski**, wyjechał do Paryża w celu zaopatrzenia się w materiały na sezon bieżący. 2531

— Właścicielka **Fabryki Kwiatów**, Niecała nr 7, **Ewa Łapińska**, wyjechała za granicę. 2546

— Zawiadamiam Zarząd Resursy Obywatelskiej miasta Włocławka, że rata za bilard, rs. 68, płatna 1-go marca 1885 r., do dziś dnia nie została zapłacona, pomimo kilkakrotnego upominania się, przeto przeznaczam 7 dni do uregulowania, następnie o głoszę całą korespondencję z moimi komentarzami

Ferdynand Trotschel.

Królewskie Konserwatorium Muzyczne w Dreźnie.

Początek semestru zimowego 3-go Września. Egzamina wstępne 31-go Sierpnia. — Prospekty bezpłatnie, sprawozdania roczne za 20 fen., plan nauk za 10 fen. (trzymać można przez księgarnię G. Tamme, Drezno, Pragerstrasse oraz przez ekspedycję instytutu.)

R1351

Dyrektorjat.

DEWAJTIS.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

Marji Rodziewiczówny.

uwieczona na konkursie „Kurjera Warszawskiego”, wyszła z druku nakładem tegoż Kurjera i sprzedaje się we wszystkich księgarniach. — Cena w Warszawie **rs. 1 kop. 50.** z przesyłką na prowincję **rs. 1 kop. 75.** — Składy główne: w Administracji „Kurjera Warszawskiego”, Plac Teatralny № 9, oraz w Biurze wydawnictw S. Lewentala Nowy-Swiat № 41. 1365

Koncesjonowane przez Władzę
BIURO REDAGOWANIA PROŚB
tłomaczeń i różnych dokumentów

Juljana Sittenfelda,

przeniesionem zostało z domu № 12 przy ulicy Miodowej, 955
na Plac Krasiński pod № 3.

PENSJA ŻEŃSKA

Sabiny Tegazzo,

Długa Nr 11, dom hr. Raczyńskich.

Zawiadania Szanownych Rodziców, że zapis uczennic przychodnich i pensjonarek trwać będzie przez Sierpień od 11-ej do 5-ej po południu. Tamże z upoważnienia Władzy przyjmują się uczennice uczęszczające do gimnazjum. 879

Trzydzieści włók ziemi

urodzajnej do częściowego rozprzedania z dóbr Jeżewice pod Tarczynem, cztery mile od Warszawy. Do wysokości hipotecznych obciążeń szacunek nie będzie zapłacony, jak na zaspokojenie wierzycieli. Wiadomość u Ksawerego Krysińskiego Adwokata przysięgłego, Miodowa № 7.

Tamże wiadomość o summie **7,000 rs.**, potrzebnej na spłatę sum hipotecznych z powyższych dóbr. 954

Dla PP. myśliwych. Wyżeł

z trzeciego pola, ułożony jako Gebrauchs hund (pies do wszystkiego), w stosunku do wielkich jego zalet, jest tania do sprzedania.
W. Szostak, 1408R
w Skrwilnie, poczta Rypin, gub. Płocka.

Warszawa, — ulica Widok Nr 17.
LOMBARD.

Kassa wypożyczająca

na złoto, srebro, garderobę męską i damską, codziennie od 10 rano. Od rs. 3 do 500. 1409r

OGŁOSZENIE.

Pomada na wygubienie piegów, liszaj, trędów i wszelkich zadawnionych plam, można nabyć po Rs. 1 kop. 50 za słoik w sklepie u pana Stiefsohna ulica Wierzbowa № 3 i w kantorze u pana Lipszycy przy ulicy Orlej № 11, oraz w mieszkaniu moim przy ulicy Muranowskiej dom Reichmana № 7—9. Osoby na prowincji w Królestwie i Cesarstwie zamieszkałe, życzące sobie nabyć taką pomadę, zechcą się zgłosić piśmiennie do wyżej oznaczonego kantoru, gdzie według adresu będą mieć sobie przesłaną bez opłaty przesyłki, za sumę tylko ceny powyższej. 911
Z uszanowaniem **URJASZ.**

FOTOGRAFJE pośpieszne we dwięgodzin, pamiątkowe, chorych, zmarłych, pomniki, wyroby fabryczne, w mieście i po za miastem, oraz zwyczajne pięknie wykonane, wykonywa najtaniej Zakład Chłodna № 12. 927

Para Klaczy 929

kasztanowatych, rosyłych, do sprzedania. Plac Św. Aleksandra Nr 9, róg Wspólnej, do godziny 11-ej przed poł.

Ulica Pawia Nr 74

SPROSTOWANIE!

dla FP. szewców, handlujących towarami skórzanymi i stałymi moich klientów.

Spółka fabryki garbarskiej pod № 74 przy ulicy Pawiej, pod firmą „F. i M. bracia Rüger”: od dnia 1-go Lipca r. b. rozwiązana została, a zatem ja niżej podpisany pozostałem na gruncie domu powyżej wskazanym, gdzie fabryka ta od lat 15-tu egzystuje, wyrabiam nadal specjalnie towary ze skór koniskich. Za dobroć i trwałość ich przez wiele ulepszonego garbunku i wyrobu ręczną i polecam.

Biorącym większą ilość towaru, odstępuję stosowny rabat.

Matensz Fryderyk Rüger.

Ulica Pawia Nr 74

SER KRUSZYŃSKI

na sposób Gruyere, nowy gatunek z fabryki Kruszyna-Borowno, poleca handel

L. Wróbel,

Krakowskie-Przedmieście № 25. Stara Poczta. 949

Rs. 7,000

na umiarkowany procent, potrzeba na pierwszy numer hipoteki po Towarzystwie, na dom murywany w środku Warszawy. Oferty pod literami **E. C.**, proszę składać w kantoze Kurjera Warszawskiego. 938

GUSTAW HAEHLE

№ 11

poleca
KOSZULKI
siatkowe bawełniane i fil-d'Ecosse. — Gwarantowane **prawdziwe czarne pończochy.** Jersey na ubrania dzieciinne w wielkim wyborze.

№ 11

Świętokrzyszka II.

Złoto i Srebro

kupuje, zamieniam i płacę najlepiej Tania, biżuteria nowa i używana, Obrączki, zamówienia na srebra i reperacje. **Nowy-Swiat 61,** w mieszkaniu I-o piętro, gdzie fotografia. 204R **Henryk Juwiler jubiler.**

КОПАНОН
APTEKARZ
K. LEROWSKI
133 Marszałkowska 133
Z pozwolenia Departamentu Medycznego wyrabia
КОПАНОН
niezawodny przeciw
Rzerzaczce
Cena Rs. 1.
КОПАНОН

OGŁOSZENIE

Od Zarządu Dróg Żelaznych Południowo-Zachodnich.

Na potrzeby roku następującego 1890-go, Zarząd Dróg Żelaznych Południowo-Zachodnich ma zamiar przygotować materiały leśne w ilości poniżej wymienionej.

- 1) Bierwion dębowych, długości sążni 3, grubości od 3 do 3 7/8 werszk., około 500 sztuk.
" " " " 2 " " 4 " 4 7/8 " " 1,200 " "
" " " " 3 " " 5 " 5 7/8 " " 500 " "
" " " " 4 " " 6 " 7 " " 500 " "
" " " " 4 " " 4 " 4 7/8 " " 300 " "
" " " " 4 " " 5 " 5 7/8 " " 300 " "
" " " " 4 " " 6 " 7 " " 300 " "
- 2) Bierwion sosnowych, dług. sążni 3 grubości od 3 do 3 7/8 werszk., około 1,000 sztuk.
" " " " 3 " " 4 " 4 7/8 " " 3,000 " "
" " " " 3 " " 5 " 5 7/8 " " 6,000 " "
" " " " 3 " " 6 " 6 7/8 " " 3,000 " "
" " " " 3 " " 8 " 8 " " 600 " "
" " " " 4 " " 4 " 4 7/8 " " 1,000 " "
" " " " 4 " " 5 " 5 7/8 " " 1,000 " "
" " " " 4 " " 6 " 6 7/8 " " 500 " "
" " " " 4 " " 7 " 8 " " 500 " "
" " " " 5 " " 6 " 6 7/8 " " 300 " "
" " " " 5 " " 7 " 8 " " 300 " "
- 3) Bruszków sosnowych, pilowanych lub czysto ociosanych, długości 7 arszynów lub 9 arsz., w przecięciu 5 na 5 cali około 6,000 "
- 4) Gontów do krycia dachu, sosnowych lub osinowych, długości od 12 do 13 werszków, szerokości od 2 do 3 werszk. i grubości w grubszym brzegu 3/8 werszka około 2,000,000 "
- 5) Desek sosnowych czystych, oberznitych, długich 3 sążnie, szerokich nie mniej 9 cali i grubych na 1/2 cala około 5,000 "
Takichże 1 calowych 40,000 "
" 1 1/2 " 40,000 "
" 2 " 20,000 "
" 2 1/2 " 35,000 "
" 3 " 10,000 "
- 6) Desek sosnowych na pół oczyszczonych, długości 3 sążnie, szerokości nie mniej 9 cali i grubości 1 calowej 6,000 "
Takichże 1 1/2 calowych 4,000 "
" 2 " 12,000 "
" 2 1/2 " 12,000 "
" 3 " 2,000 "
- 7) Desek dębowych czystych, oberznitych, długości 2 i 3 sążnie, szerokości nie mniej 9 cali i grubości 1 cal 100 "
Takichże 1 1/2 calowych 150 "
" 2 " 200 "
" 2 1/2 " 100 "
- 8) Dranic do tynków, sosnowych, długości 2 arsz., szerokości od 2 do 3 werszków 200,000 "
- 9) Żerdzi grabowych, długości 3 sążniowej, grubości w cieńszym końcu od 1 1/2 do 2 werszków 200 "
Takichże brzożowych 400 "
" dębowych 500 "
" sosnowych 500 "
- 10) Brusów dębowych do wykładania podłóg, długości stóp 18, w przecięciu 10 do 12 cali 600 "
Brusów dębowych do podłóg, różnych rozmiarów, długości od 10 1/2 do 22 stóp w przecięciu od 8 do 12 cali około 5,000 stóp sześcienn.
- 11) Lat sosnowych pilowanych, długich 3 sążnie, w przecięciu 2 na 2 cale około 10,000 sztuk
Takichże w przecięciu mających 2 1/2 na 2 1/2 cali 18,000 "
- 12) Rozpiatanych sztuk dębowych długości 3 sążnie, grubości od 2 1/2 do 3 werszków 4,000 "
Takichże sosnowych, dług. 3 sąż., grub. od 2 1/2 do 3 w. 3,000 "
" dębowych na podkłady, dług. 1.25 sąż., grub. 2 1/2 werszka 30,000 "
- 13) Brusów dębowych przenośnych, w przecięciu 7 na 10 cali, długości od 8 1/2 do 14 stóp, w kompletach po 48 brusów, długości ogólnej 530 stóp wzdłuż idących około 250 kompletów.
- 14) Desek sosnowych typowych, obowiązująco pilowania maszynowego, z kłód ciętych od ziemi, zupełnie czystych: długości stóp 21, szerokości 9 3/4 cala, grubości 1 cal, około 25,000 sztuk
" " 21 " " 9 1/4 " " 1 1/8 " " " 85,000 "
" " 21 " " 9 1/2 " " 2 1/8 " " " 20,000 "
" " 22 " " 10 " " 2 1/8 " " " 2,500 "
- 15) Materiałów dębowych, wyrobionych w postaci kłód, plangsonów lub brusów, grubości od 16 do 30 cali i długości nie mniej 11 stóp, około 140,000 stóp sześcienn.
UWAGA: Zarząd dróg zamawia takowe materiały przeważnie czterech typów pod względem długości, a mianowicie mające: 11, 17, 22 i 23 stopy długości, przyczem grubości sztuk długich 22 i 24 stopy rozpoczynają się może od 14 cali. — Niezależnie od tego, przemysłowcy leśni, życzący podjąć się dostawy powyższych materiałów, raczą nadmienić w swych deklaracjach, jakie rozmiary co do długości są dla nich najbardziej pożądane.
- 16) Kłód sosnowych, obowiązująco tylko ciętych od ziemi i mających prosty słoń w drzewie, długości 3 sążnie z dodaniem 3 werszków i grubości 7 1/2, 8, 8 1/2, 9, 9 1/2 i 10 werszków około 5,000 sztuk
- 17) Słupów telegraficznych dębowych, 4 sążnie długich i mających grubości w górnym odrebie 4 werszki 6,000 "
Takichże długości 5 sążni i grubości 5 werszków 750 "

Wszystkie te materiały pochodzą z drzewa ciętego w ziemie, najlepiej z gatunku, nie pojechanego, bez zgnitych i spróchniałych sekwów, przyczem bierwiona, kłody, sztuki płatane i słupy, powinny być dobrze oczyszczone z kory i sekwów.

Przygotowanie materiałów wymienionych w punktach 13, 14, 15, 16 i 17, podlega osobnym warunkom technicznym, które na żądanie otrzymywać można osobiście lub przez pocztę z Oddziału Gospodarczego Zarządu Dróg Żelaznych Południowo-Zachodnich w Kijowie.

Dostawa rzeczonych materiałów obowiązująco uskutecznią być winna do stacji Dróg Żelaznych Południowo-Zachodnich. Zdawanie onych rozpocząć się ma z dniem 15-ym Stycznia i ukończyć nie później jak do 1-go Czerwca roku następnego, na co stosowne umowy zawierane będą z dostawcami.

Podając o tem do wiadomości powszechnej, Zarząd Dróg Żelaznych Południowo-Zachodnich uprasza życzących podjąć się dostawy powyżej wyszczególnionych materiałów (w całości lub częściowo), ażeby nie później jak do **pierwszego Września** roku bieżącego, oświadczenia swoje nadesłać raczyli do Oddziału Gospodarczego Zarządu w Kijowie.

Dla udzielania informacji wszelkich i porozumienia się w tym interesie, Naczelnik Oddziału Gospodarczego przyjmuje osobiście pp. dostawców i przedsiębiorców w Zarządzie Dróg każdorazowo od godziny 11-ej i pół do 1-ej z południa, wyjąwszy dni świąteczne i galowe. 1378r

Główny Skład Zakładów Żyrardowskich

w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście Nr 55,
poleca znaczny zapas elegancko wykończonych

Bielizny Damskiej,

która pod względem trwałości materiałów, gustu, wykończenia i ceny, wszelkie wymagania zadowolnić może, od zupełnie skromnej do najwykwintniejszej.

Koszule dzienne i nocne.

Kopje ostatnich modeli paryzkich, Pantalony, Spódnice, Kaftaniki, Narzutki do czyszczenia (Peignoirs), Matinées-Szlafroczyki flanelowe, Czepeczki nocne i negliżowe.

Wszelką bieliznę pościelową.

MAGAZYN ma w zapasie i wykończy kompletne Wyprawy w cenach od Rs. 250 do Rs. 5,000, nie mniej podejmuje się znaczenia monogramów i herbów i uskuteczni wszelkie zamówienia z największą dokładnością, elegancją i punktualnością w jak najkrótszym czasie.

NB. Cenniki szczegółowe bielizny damskiej, męskiej i wypraw, wysyła na żądanie na prowincje odwrotnie i bezpłatnie.

Zarządzający Składem Żyrardowskim **L. BUŁAKOWSKI.**

Bielizny Męskiej

podług modeli paryzkich wykończonych z gwarancją najlepszego kroju. Koszule dzienne płócienne i z madapolamu z webowemi gorsami, kołnierzami i mankietami na różne ceny.

Koszule kolorowe dzienne płócienne, kretonowe i oxfordowe.

Koszule nocne płócienne, madapolamowe, fularowe i z jedwabiu surowego.

Kalesony płócienne, kreasowe, dymkowe gładkie i z wyszywanemi pasami, Kalesony dryliskowe w paski czerwone i niebieskie.

Kołnierzyki stojące, wykładane i Mankiety w najnowszych fasonach i wszelkich wielkościach.

Krawaty, Szelki, Szpilki i Spinki paryskie w wielkim doborze.

Nauka i wychowanie.

Buchalterji wyczuca gruntownie z upoważnienia władzy W. Chmielewski. Bracka 1821r

Buchalterję, rachunkowość handlową, wykładają gruntownie nauczyciel szkoły realnej rządowej, obecnie handlowej, Sulimierski, autor Podręcznika Handlowego. Ul. Hortensja 7-7.

Przebieg są lekcje języka ruskiego od studenta filologa, pochodzenia ruskiego, za umiarkowanym wynagrodzeniem. Oferty adresować: Złota 55, m. 6, lub tamże osobiście, od 5-7 po południu. 16489

Student, uniwersytetu, posiadający gruntownie matematykę, języki starożytna, oraz niemiecki i francuzki, poszukuje lekcji. Oferty dla M. W. przyjmuje kantor Kurjera. 16440

Student ruskim, doświadczony korepetytor, poszukuje lekcji lub korepetycji. Hoża 9-52. 16519

Student ruskim, doświadczony korepetytor, posiadający języki, poszukuje lekcji. Oferty pod P. przyjmuje kantor Kurjera. 16515

Student matematyk poszukuje lekcji, uczy również początków. Ogrodowa 9, 14. 16487

W domu obywatelskim, gdzie jest dwóch chłopczyków, b. starannie chowanych, jest miejsce dla chłopczyka od lat 8 do 10-ciu, który może być wspólnie przyspaszany do klas — konwersacja w języku ruskim, francuzkim i niemieckim, fortepian. Chłopczyk ma być starannie wychowany. Wiadomość: Królewska 31, mieszkania 9, wprost Saskiego ogrodu. 16509

Posady i prace.

Agenti (Stadtreisender) tylko zdolni i inteligentni, są potrzebni za dobrą prowizją. Wiadomość w kiosku przy ul. Elektrycznej, obok szpitala św. Ducha. 16310

Buchalterji wyczuca upoważniony przez władzę naukową nauczyciel specjalista, Gustaw Ohwat, Miodowa 12. 16364

Kucharka umiejąca doskonale gotować, z dobrymi rekomendacjami, potrzebna zaraz. Wiadomość: Włodzimierska 16, m. 7. 16478

Kobieta niemłoda poszukuje obowiązku u pojedynczego pana, która może zająć się w przytomności domu w porządku. A przytomność znajdująca się doskonale na praniu, prawowaniu, gotowaniu. Wiadomość w kiosku, Bracka róg Chmielewskiej. 16598

Leśniczy żonaty, w średnim wieku, praktyczny w swoim zawodzie i zarazem zaopatrzony odpowiedziami świadectwami, poszukuje posady od 1-go października lub od 1-go stycznia 1890 r. Adresa: J. K., poczta Działoszyce, gub. kielecka. 16344

Młoda wdowa poszukuje miejsca za gospodarstwem, praniu i kuchni. Ulica Żurawia 7 domu, mieszkania 7. 16474

Młody człowiek, przybyły z prowincji, ładnie piszący po rusku, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Oferty proszę składać: ulica Brzozowa 2, miesz. 88. 16472

Młodzieniec moralnego prowadzenia jako uczeń potrzebny. Wiadomość: "Papeterie" na Sewerynowie, wieczorem o godzinie 8-ej. 16431

Osoba szyjąca dobrze krawiecczynę i bieliznę poszukuje miejsca na przychodnią w domu prywatnym. Wróbla 6, m. 2. 16480

Potrzebna jest bona szwajcarka z dwoma językami: francuzkim i niemieckim, na prowincje. Wiadomość: ulica Chłodna 23, m. 1, od godz. 2 do 4-ej po południu. 16493

Potrzebna jest zdolna maszynistka do bielizny. Bagno 4, m. 10. 16538

Potrzebny uczeń do dystrybucji. Wiadomość: Bielańska 9, skład bielizny. 16540

Potrzebny czeladnik ślusarski, który zna dobrze robotę. Krucza 26, Dzdiarski. 16541

Potrzebny pisarz pojedynczy, w starszym wieku, na wieś, świadectwa żądane, polecenia. Oferty: Kurjer Warszawski, "Potrzeba". 16438

Potrzebna jest panna do pomocy w interesie hurtowym, z dobrymi świadectwami, pierwszeństwo mają znające język niemiecki. Tamże potrzebni są pracownicy, obznajmieni z fabrykacją zegarów szwarcwaldzkich. — Wiadomość na miejscu u braci Meisner, Graniczna 15. 16490

Potrzebna kasjerka z kaucją 50 rs. Pensa 10 rs. miesięcznie i nie więcej. Ul. Włodzimierska 2, księgarnia wojskowa. 16486

Potrzebny uczeń do handlu przy ulicy Długiej 11, obok soboru. 16481

Pani zdanych do staników i spódnic potrzebna zaraz. Marjańska 3, m. 1. 16513

Potrzebna jest zaraz panna kompletnie uzdolniona w kroju i szyciu sukien do prowadzenia pracowni do współpracy, z życiem i mieszkaniem. Długa 21, miesz. 8. 16495

Panna z magazynu szuka roboty tu lub na wsi po kop. 60 dziennie. Marszałkowska 62, mieszkania 6. 16507

Potrzebna jest sklepowa dobrej konduity, mogąca złożyć świadectwa osób wiarygodnych. Wiadomość: Plac św. Aleksandra 14, w sklepie dystrybucyjnym, od godz. 4 do 9-jej wieczorem. 16508

Potrzebny chłopiec do składu wódek, obeznany z tą czynnością. Żelazna 91. 16585

Potrzebny woźny-inkasent, kaucja rs. 300, pensja, życie i mieszkanie. Wiadomość: Chmielna 14, u p. Kelman, od 9 do 12-jej i od 6-7-jej wiecz. 16534

Potrzebne maszynistka, dziurkarka i podręczne. Pańska 88, m. 14. 16524

Praktykant chrześcijanin, władający poprawnie językiem niemieckim i piszący kaligraficznie, może znaleźć pomieszczenie w kantorze. Wiadomość: Rajchman i Frendler, Senatorska 26. 2075r

Potrzebny uczeń z prowincji do handlu, Wolska 11. 2074r

Panna kompletnie uzdolniona do strojów potrzebna. A. Śliwicka, ulica Marszałkowska 145. 16467

Potrzebni są uczniowie zaraz do zakładu introligatorskiego. Długa 12. 16485

Potrzebny gorzelany do gorzelni, przerabiającej dwa miliony stopni. Wymagam kaucji przynajmniej hipotecznej lub dobre długotnie świadectwa. Wiadomość: hotel Rzymski 19, między 4-5-tą, lub na miejscu w Abramowicach, pod Lublinem. 2066r

Poszukuję miejsca kasjerki, sklepowej, zlożę 100 rs. kaucji, znam dobrze rachunki, język niemiecki. Oferty "Marja" w Kurjerze Warsz. 16328

Potrzebne 10 panien do fabryki kwiatów zaraz. Świętojerska 17. 2060r

Potrzebne są panny zdadne do staników i spódnic. Leszno 23, Bielińska. 16395

Rządcy domu lub innej podobnego rodzaju posady z kaucją do 1,000 rs., poszukuje młody, inteligentny człowiek, posiadający najwiarygodniejsze świadectwa. Adresy składać w kantorze Kurjera pod lit. Z. 16200

Uczeń potrzebny do zakładu zegarmistrzowskiego J. Golembiowskiego, Ulica Bielańska 1. 16234

Uczeń i zdolny pomocnik na stałą robotę potrzebny do rzeźbiarza Grentkowskiego, ul. Drowiana 14. 16587

Wykształcona młoda Niemka szuka demiplace na godzinę. Łaskawe oferty pod P. F. w Kurjerze. 16490

100 rubli i więcej, za wyrobienie posady w składzie lub kantorze, młodemu człowiekowi, z gimnazjalnym wykształceniem i znajomością języka niemieckiego, za skromnym wynagrodzeniem. Kaucja lub poręczenie. Dyskreccja zapewniona. Oferty pod lit. W. F. D. przyjmuje biuro ogłoszeń, Senatorska 26. 2049r

Kupno i sprzedaż.

B. Chodkiewicza piekarnia, róg Szpitalnej i Chmielnej, ciesząca się względami Szanownej Publiczności, poleca wszelkiego rodzaju pieczywo: zwyczajne i słodkie, sucharki, obwarzanki i t. p. wyroby. Biorącym większą ilość odsyłam do domu. 15582

Dywany wszelkie, chodniki, serwety, portjery, kapy, koldry, dery, cerata, wołki najtaniej w fabrycznym składzie Kiltynowicza, Mazowiecka 16, wprost Towarzystwa Ziemińskiego. 1911r

Dereń na konfitury poleca handel L. Wróbel, Krakowskie-Przedmieście, stara poczta. 16378

Dywany przeróżne, materje meblowe, portjery, serwety, koldry, chodniki, dery, wielki wybór! „najlepiej kupować” w głównym składzie Gielżyńskiego Piotra, Marszałkowska 187. Ceny niższe od wszelkich wyprzedarzy! 1610r

Do sprzedania przyrząd litograficzny, Dwanna cynkowa oraz łożko jesionowe. Aleja Ujazdowska 17, róg Pięknej. 16522

Do sprzedania faeton-lando nowe, na jednego lub parę koni, zdadne na wieś i do miasta oraz karetka trzyosobowa w dobrym stanie. Długa 20, wiadomość u lakiernika. 16520

Dębowa szafa duża, rozbitana, stółik do robót damskich orzechowy, toaletta greckiego fasonu orzechowa, komoda pięcioszafładowa orzechowa, rębione na obstalunek. Oboźna 9, mieszkania 2. 16517

Do sprzedania meble mahoniowe w dobrym stanie, urzędowej roboty, za 80 rs. Wiadomość: Freta Szeroka 10, w oficynie, 1-sze piętro. 16510

Dubeltówka fabryki Piepera, najnowszego systemu, dwunastka, lewa „Choqueville”, znakomicie strzelająca, prawie nowa za 160 rs. Książęca 2, portjery. 2011r

